

73. Evig Naturen skænker sine Gaver.

(Integer vitæ.)

E. Flemming.

Andantino.

1. E - vig Na - tu - ren skæn - ker si - ne Ga - ver, Is ø - de -

læg - ger ej de græ - ske Ha - ver, Vaa - ren med Sang - fugl,

Ze - fyr og Au - ro - ra kom - mer med Flo - ra.

2. Lavrbærret grønnes dejligt end til visse;
ak, men det pryder mer ej Heltens Isse.
Fjernt nu fra Thule, fra det kolde Bælte
drage kun Helte.

3. Jorden er venlig alle skabtes Moder,
Skønhed er Søster, Tapperhed er Broder;
ej da forsmaa, du Helt fra fjerne Kyster,
Tak af din Søster!

4. Fjenden, som fræk sig Grænsen havde nærmet,
veg for din Glavind; du har os beskærmet.
Modtag da Kransen! Haabet den har bundet,
du har den vundet.

A. Oehlenschläger.

74. Faderløs og moderløs.

(Liden Harpepiges Klage.)

Jørgen Malling.

Andante.

1. Fa - derløs og mo - der - løs, af Brødre - ne for - ladt, al - le smaa Sø - stre i

Gra - ven ned - sat, al - le til - sam - men i Hun - gerskval død: